

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาบริบทแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
2. เพื่อประเมินการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของเกษตรกรในประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
3. เพื่อศึกษาการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรขององค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
4. เพื่อศึกษาระดับปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
5. เพื่อวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนด รูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาคำตอบของงานวิจัย โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ศึกษา เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยที่มีบริบทใกล้เคียงกันและมีการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดตราด โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมการเกษตร จำนวน 134 แห่ง แบ่งเป็นจังหวัดนนทบุรี 24 แห่ง จังหวัดภาคตะวันออกได้แก่ จังหวัดระยอง และจังหวัดตราด จำนวน 110 แห่ง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศเวียดนาม กำหนดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในเมืองโฮจิมินห์ซิตี้ ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนได้ (infinite population)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดของตัวอย่างเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยจำนวน 30 แห่ง และประเทศสาธารณรัฐเวียดนาม จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นอัตราส่วน 2:1 โดยกำหนดตัวอย่างดังนี้

2.2.1 แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทย กำหนดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทย จำนวน 30 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.39 จากประชากรทั้งหมด ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดตราด จากนั้นกำหนดผู้ให้ข้อมูลเป็น เกษตรกรหรือเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร นักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งละ 2 - 3 คน ตามขนาดของแหล่งท่องเที่ยว ได้ตัวอย่าง รวมจำนวน 223 คน

2.2.2 แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในสาธารณรัฐเวียดนาม กำหนดขนาดของตัวอย่างจำนวน 15 แห่ง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบมีวัตถุประสงค์และคุณลักษณะเฉพาะตัว และแบบ Snowball Sampling โดยกำหนดให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรนั้นมีบริบทที่คล้ายคลึงกันกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของไทย จากนั้นกำหนดผู้ให้ข้อมูลเป็น เกษตรกรหรือเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร นักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งละ 1 คน และมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่คล้ายกัน ได้ตัวอย่าง รวมจำนวน 45 คน

สรุปกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวนรวม 268 คน ตามตารางที่ 3.1 แบ่งเป็น

1) เกษตรกรหรือเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐเวียดนาม เป็นเกษตรกรที่ทำเกษตรประเภทพืชสวนและให้บริการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทั้งด้านให้ความรู้และการเยี่ยมชมสวน รวม 96 ราย

2) นักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยและประเทศเวียดนาม เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมใช้บริการในแหล่งท่องเที่ยว ตามข้อ 1) รวม 79 ราย

3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยและประเทศเวียดนาม เป็นผู้ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรนั้นๆ โดยเป็นเจ้าของที่ภาครัฐ หรือเอกชน ในท้องถิ่นนั้น รวม 93 ราย

ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง (จำนวนคน)		
	ไทย	เวียดนาม	รวม
1) เกษตรกรหรือเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	81	15	96
2) นักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	64	15	79
3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	78	15	93
รวมทั้งสิ้น	223	45	268

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนด (1) ลักษณะของเครื่องมือการวิจัย (2) วิธีสร้างเครื่องมือการวิจัย (3) การตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือการวิจัย และ (4) การทดสอบเครื่องมือการวิจัย ไว้ดังนี้

3.1 ลักษณะของเครื่องมือการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ชุด ได้แก่

3.1.1 แบบสัมภาษณ์เกษตรกรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สภาพข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 การประเมินการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตอนที่ 3 การได้รับความรู้ ความพึงพอใจ และระดับความต้องการการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และตอนที่ 4 ระดับปัญหาการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

3.1.2 แบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สภาพข้อมูลทั่วไป และตอนที่ 2 การประเมินการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

3.1.3 แบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สภาพข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 การประเมินการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตอนที่ 3 ความต้องการการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

3.2 วิธีสร้างเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษา เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยต่างๆ สำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบบประเมิน และประเด็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยกำหนดกรอบของเนื้อหาและข้อคำถามให้สอดคล้องกับแนวคิดการวิจัย

3.2.3 นำเครื่องมือที่จัดสร้างเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ให้คำแนะนำจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.2.4 นำแบบสัมภาษณ์ฉบับปรับปรุง ไปทดลองกับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 ราย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 การตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบบประเมิน และแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อให้เครื่องมือการวิจัยมีความถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยง (validity) และความเหมาะสมของเครื่องมือ

3.4 การทดสอบเครื่องมือการวิจัย โดยนำเครื่องมือไปทำการทดสอบ (pre-test) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 30 รายนำผลการทดสอบกับเกษตรกรในประเทศไทย โดยสัมภาษณ์เกษตรกรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ใน

จังหวัดระยอง จำนวน 30 ราย จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (reliability consistency) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990, p.204) ได้ค่าความเชื่อมั่นในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เท่ากับ 0.81 ซึ่งสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขั้นตอนการสำรวจ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1.1 จัดทำแผนการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์เชิงปริมาณ โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

4.1.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนที่กำหนดไว้

4.1.3 ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูลหลังปฏิบัติงาน

4.1.4 วิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ระยะ ได้แก่

4.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยการประสานหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อกำหนด ประสาน และนัดหมายเกษตรกรหรือผู้เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เพื่อทำการสัมภาษณ์โดยล่ามภาษาชาวเวียดนาม ตามแบบสัมภาษณ์ ทำการประเมินตามแบบประเมิน และทำการบันทึกภาพ บันทึกเสียง หรือภาพเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ

4.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลในประเทศไทย โดยการประสานหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อกำหนด ประสาน และนัดหมายเกษตรกรหรือผู้เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเทศไทย เพื่อทำการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์ ทำการประเมินตามแบบประเมิน และทำการถ่ายภาพ บันทึกเสียง หรือภาพเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ

4.2.3 ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูลหลังปฏิบัติงาน

4.2.4 วิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 บริบทแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 การประเมินการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของเกษตรกร แบ่งเป็น

2.1 ระดับความพอเพียงในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีการให้คะแนนและแปลความหมายประเด็นที่มีการให้ค่าคะแนนตามมาตราลิเคอร์ต (Likert type scale) โดย 5 = พอเพียงมากที่สุด 4 = พอเพียงมาก 3 = พอเพียงปานกลาง 2 = พอเพียงน้อย 1 = พอเพียงน้อยที่สุด

การแปลความหมายผลคะแนนโดยนำค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละข้อมาจัดกลุ่มเป็นระดับโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.80	หมายถึง	มีความพอเพียงระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.81 - 2.60	หมายถึง	มีความพอเพียงระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.61 - 3.40	หมายถึง	มีความพอเพียงระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.41 - 4.20	หมายถึง	มีความพอเพียงระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.21 - 5.00	หมายถึง	มีความพอเพียงระดับมากที่สุด

2.2 การปฏิบัติในการจัดองค์กรการท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 การปฏิบัติในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ 1) ระดับการได้รับความรู้ของเกษตรกร และความพึงพอใจการได้รับความรู้ของเกษตรกร 2) ระดับความรู้ที่ต้องการของเกษตรกรในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3) ระดับความต้องการช่องทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ 4) ระดับความต้องการ วิธีการส่งเสริม ของเกษตรกรในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามประเด็นความรู้สำคัญเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีการให้คะแนนและแปลความหมายประเด็นที่มีการให้ค่าคะแนนตามมาตราลิเคอร์ต (Likert type scale) ดังนี้

การแปลความหมายผลคะแนนความพึงพอใจ โดยนำค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละข้อมาจัดกลุ่มเป็นระดับโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.80	หมายถึง	มีความพึงพอใจ ระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.81 - 2.60	หมายถึง	มีความพึงพอใจ ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.61 - 3.40	หมายถึง	มีความพึงพอใจ ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.41 - 4.20	หมายถึง	มีความพึงพอใจ ระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.21 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจ ระดับมากที่สุด

การแปลความหมายผลคะแนนความต้องการ โดยนำค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละข้อมาจัดกลุ่มเป็นระดับโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.80	หมายถึง	มีความต้องการ ระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.81 - 2.60	หมายถึง	มีความต้องการ ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.61 - 3.40	หมายถึง	มีความต้องการ ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.41 - 4.20	หมายถึง	มีความต้องการ ระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.21 - 5.00	หมายถึง	มีความต้องการ ระดับมากที่สุด

ตอนที่ 4 ปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

4.1 ระดับความสำคัญของปัญหา วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีการให้คะแนนและแปลความหมายประเด็นที่มีการให้ค่าคะแนนตามมาตราลีเคอร์ต (Likert type scale)

การแปลความหมายผลคะแนนความสำคัญของปัญหา โดยนำค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละข้อ มาจัดกลุ่มเป็นระดับโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.80	หมายถึง	มีความสำคัญของปัญหา ระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.81 - 2.60	หมายถึง	มีความสำคัญของปัญหา ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.61 - 3.40	หมายถึง	มีความสำคัญของปัญหา ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.41 - 4.20	หมายถึง	มีความสำคัญของปัญหา ระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.21 - 5.00	หมายถึง	มีความสำคัญของปัญหา ระดับมากที่สุด

4.2 ข้อเสนอแนะของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ตอนที่ 5 วิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงเปรียบเทียบ (comparative statistic) เพื่อหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ได้แก่ t-test ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร 2 กลุ่ม

ตารางที่ 3.2 แสดงสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาประเภทแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	1) การอธิบายลักษณะทั่วไป ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ใช้สถิติเชิงพรรณนา
2. เพื่อศึกษาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของเกษตรกรในประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ แปลความหมายประเด็นที่มีการให้ค่าคะแนนตามมาตราลิเคอร์ต (Likert type scale) 2) สถิติเชิงเปรียบเทียบ (comparative statistic) เพื่อหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ได้แก่ t-test
3. เพื่อศึกษาการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรขององค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ แปลความหมายประเด็นที่มีการให้ค่าคะแนนตามมาตราลิเคอร์ต (Likert type scale) 2) สถิติเชิงเปรียบเทียบ (comparative statistic) เพื่อหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ได้แก่ t-test
4. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ แปลความหมายประเด็นที่มีการให้ค่าคะแนนตามมาตราลิเคอร์ต (Likert type scale) 2) สถิติเชิงเปรียบเทียบ (comparative statistic) เพื่อหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ได้แก่ t-test
5. เพื่อวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ แปลความหมายประเด็นที่มีการให้ค่าคะแนนตามมาตราลิเคอร์ต (Likert type scale) 2) สถิติเชิงเปรียบเทียบ (comparative statistic) เพื่อหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ได้แก่ t-test